Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26265
Copyright: Admont, Benediktinerstift

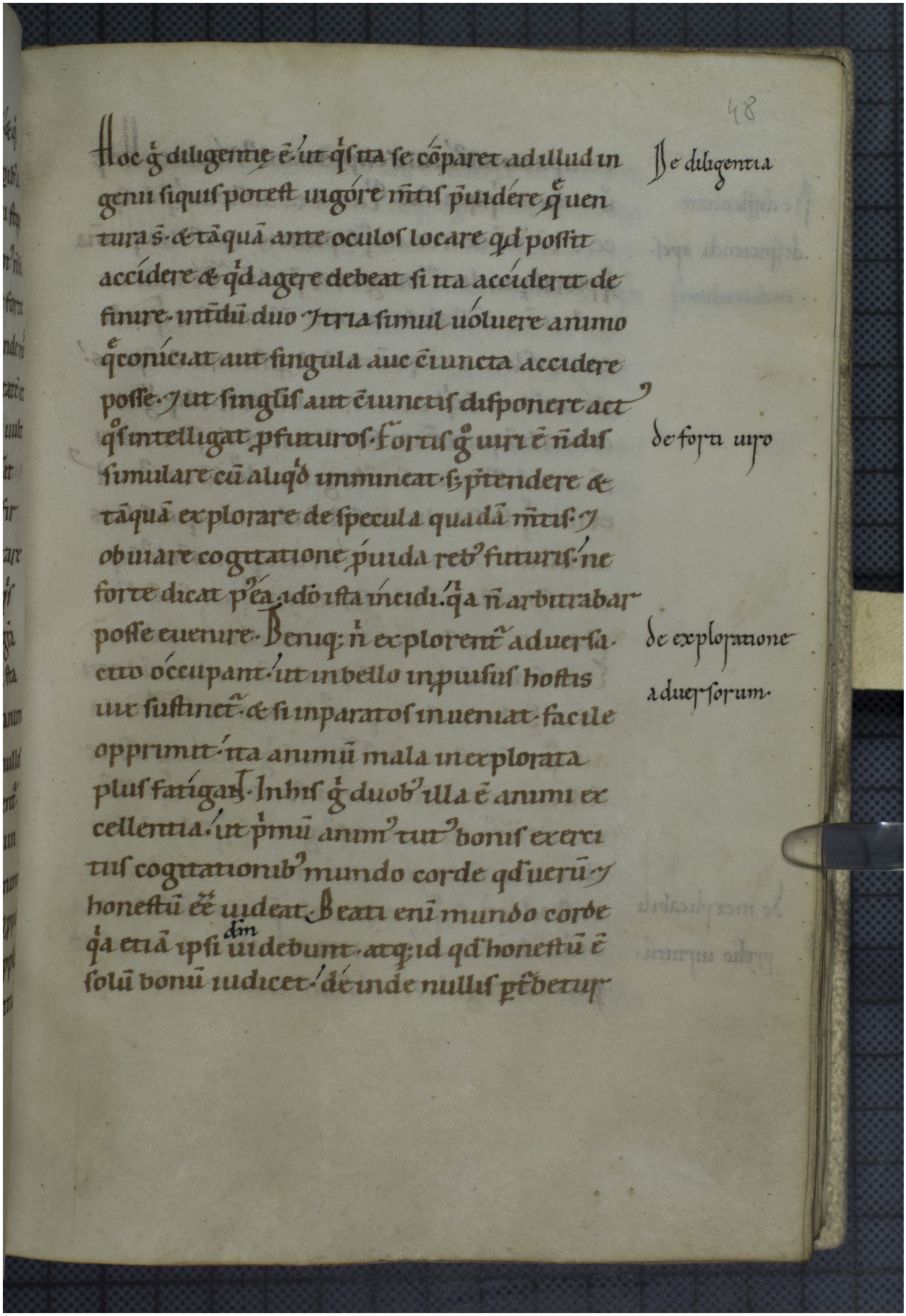

Hoc g diligentie ē ut q̄s ita se cōparet ad illud in
genii siquis potest uigore mētis p̄uidere q̄ uen
tura s̄ & tāquā ante oculos locare qd possit
accidere & q̄d agere debeat si ita accidere de
finire. utīq̄ duo ⁊ tria simul uoluere animo
q̄ conīciat aut singula aut ēiuncta accidere
posse. ⁊ ut singlis aut ēiunctis disponere act
q̄s intelligat p̄futuros. fortis g uiri ē nō dis
simulare cū aliq̄d immineat. s. p̄tendere &
tāquā explorare de specula quadā mētis. ⁊
obuiare cogitatione p̄uida rebꝰ futuris. ne
forte dicat p̄ea. idō ista incidi. q̄a nō arbitrabar
posse euenire. Denuq; in explorentē aduersa
etto occupant. ut in bello in p̄uisus hostis
uix sustinet. & si inparatos inueniat. facile
opprimit. ita animū mala inexplorata
plus fatigant. In his g duobꝰ illa ē animi ex
cellentia. ut p̄mū animꝰ tutꝰ bonis exerci
tiis cogitationibꝰ mundo corde qd uerū ⁊
honestū ēē uideat. Beati enī mundo corde
q̄a etiā ipsi dīn uidebunt. atq; id qd honestū ē
solū bonū iudicet. de inde nullis p̄ēbetur

De diligentia

de forti uiro

de exploratione aduersorum.